

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 100 (4293)

Anykščiai

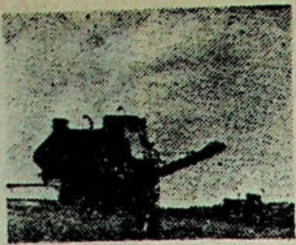
1981 m. rugpjūčio mėn. 25 d.

Kaina 2 kap.

Spaudos centras

„DERLIUS
81“

praneša:

Staškūniškėčių derlius aruoduose

1225 hektarai javų laukė pjovėjų Staškūniškio tarybiname ūkyje. Šiam darbymečiui buvo tinkamai pasiruošta, jame staškūniškėčiai įrodė, kaip sugeba dirbti, kai sprendžiamas duonos likimas. Tris savaites sukosi javų pjūtės konvejeris, į aruodus byrėjo auksinis grūdų — atpildas už triūsą, už meilę žemei. Pribyrėjo 2600 tonų, visais šešiais simtais tonų daugiau, negu pernai.

Penktadienį, anksčiau, negu įprasta, šio ūkio laukuose nutilo kombainų gausmas. Nurežtos paskutinės pribrendusio javo pradalgės, liko tik nepribrendusių mišinių, kuriuos pjauti dar anksti. Masinė pjūtis baigėsi, ir vakare visi rinkosi į pabaigtųjų šventę pagerbti šaunių javų pjūtės darbuotojų.

Derliaus dorotojus sveikino tarybinio ūkio direktorius Jonas Janyšius. Darbščiausiajam kombainininkui Vytautui Strunevičiui įteikiama pinigine premija, gairė. Ir paskutinįją pjūtės savaitę jis niekam neužleido nugalėtojo pozicijų, o per visą darbymečį nujo 181 hektarą javų, prikūle 387 tonas grūdų. Dirbo nesikarščiuodamas, be reikalo neskubėdamas.

mas, bet veltui negaišdamas nė minutės. Vytautui šiemet savotiškas jubiliejus: su tuo pačiu kombainu per aštuonis metus prikūle 4 tūkstančius tonų grūdų. Gero žodžio susilaukė ir Juozas Zukauskas, šiemet prikūles 340 tonų, bei Antanas Paulikonis, kurio sąskaitoje 290 tonų grūdų. Tik dešimčia tonų nuo pastarojo atsiliko jaunas ūkio kombainininkas Kazys Balamutis. Sveikinimų ir linkėjimų susilaukė ir vairuotojai, kurių tarpe darbštumu išsiskyrė Romas Martinonis, Stasys Juknonis, Antanas Paulavičius, šaltkalviai, sandėlio darbininkai ir visi dirbę iš širdies ir tuo grūde javų pjūtės spartą ir darnumą.

Išanalizavus šiemetinę pjūtį, nestigo kalbos ir apie mechanizatorių ateities darbus. Ne už ilgą paruošta dirvą teks iškeroti grūdą, kirsti vešlius kukurūzus, išvairuoti plieno žirgus į rudeninio arimo barus.

Šią savaitę staškūniškėčiai kombainininkai ir vairuotojai talkina savo kaimynams Naujasodžio tarybinio ūkio žemdirbiams.

R. Jočys

Sėja pradėta laiku

500 ha žiemkenčių šiemet turi pasėti „Už taiką“ kolūkio žemdirbiai. Paankstinti sėjos pradžia jiems padėjo rajono „Žemės ūkio chemijos“ susivienijimo mechanizatoriai, išbarstę daugumoje žiemkenčių sėjai skirtų dirvų mineralines trąšas.

Kolūkio vyr. agronomas Antanas Baura pasirūpino įsigyti iš Elmininkų eksperimentinio ūkio rugių elito sėklos, o iš Staškūniškio ta-

rybinio ūkio — labai tvirtų pirmojo atsėlio kviečių. Žiemkenčių sėklą išbeicavo kolūkiečiai Juozas Sklėrys ir Leonas Makšimas.

Praeitą savaitgalį kolūkyje buvo pradėta sėti rugius, o vakar įterpti į dirvą pirmieji kviečių grūdai. Patvėrę sėjėjai Kostas Ceponis, Vladas Zvirblis ir Jonas Puodžiūnas jau apėjo žiemkenčius apie 70 ha.

K. BARTKUS

Padeda kaimynams

Rytoj sukaks savaitė, kai Skiemonių kolūkio javų kirtėjams į talką atvyko černiachovskiečiai kombainininkai Vytautas Karalius ir Bronius Andrikonis. Tai darbštūs ir patyrimo nestokojantys vyrai: abu jie šios javų pjūtės metu buvo patekę į pirmiausių rajono kombainininkų penketuką.

Nors mechanizatorių rankos ir Černiachovskio kolūkyje labai reikalingos, bet V. Karalius ir B. Andrikonis pasiryžę padėti kaimynams, kol Skiemonyse bus nukirsti visi pagrindiniai javų masyvai.

B. DANAUSKAS

Atsakomybė už grūdo likimą

Pasakoja Elmininkų bandymų stoties
eksperimentinio ūkio direktoriaus pavaduotojas,
Vytautas PAVILANSKAS.

socialistinę šalį.

Reikia pasakyti, jog tarp kombainininkų jautėsi tikro varžybiškumo atmosfera, todėl į lenktyniavimo nugalėtojų gretas pagrįstai įsilie-davo tokie patyrę ir darbštūs kombainininkai, kaip komunistas Povilas Katinas, Stasys Januškevičius, Donatas Karosas. Pareigūnų, darbštumu pasižymėjo, be abejo, ir kiti mūsų ūkio javakirčiai, nes būdavo nerytų atveju, kai sutartinai be-triūdami visi dešimt mūsų ūkio kombainininkų per dieną prikuldavo iki 200 ir daugiau tonų grūdų. Gero žodžio nusipelnė ir technikos gedimų šalinimo grandies vyrai — šaltkalviai-suvirintojai Stasys Karvelis, Kazys Boratinskis ir Stasys Jukno-nis.

Tebus pilnesni aruodai

Dosni buvo ši vasara surdegiejiams. Iki praeito penktadienio į šio kolūkio aruodus jau buvo supilta 3156 tonos grūdų, tai yra, 450 tonų daugiau, negu pernai buvo prikulta iš viso. O sudorotus visus vėlesnės brandos javus, kaip pasakojo mums šio kolūkio vyr. agro-

nomas Petras Rudokas, tikimasi pernykštį grūdų derlių viršyti net 1300 tonų. Tai nemenkas pasiekimas stipriant kolūkio pašarų bazę.

Iš visų javų kolūkyje geriausiai derėjo kviečiai: jų pribyrėjo beveik po 3 tonas iš hektaro. Bet pernai dėl labai blogų oro sąlygų kviečių tebuvo pasėta 46 ha. Šį rudenį kviečiais ruošiamasi apseiti 200 ha.

Daugumoje ūkių, jų tarpe ir Surdegyje, šiemet derlingumu žemdirbiu nenužlugino vasaros. Viena šios bėdos priežasčių — tai prasta sėkla. Penktadienį dalis kolūkio kombainininkų kirtė keista javų mišinį — avižos su miežiais. Nelengva buvo šiuos javus išskirti. Patvėrę kombainininkai Antanas Labakolis, Rimantas Mukulys su šiuo darbu dar sugebėjo susidoroti. O štai Juozo Simonio kombainas su įlenktu pobūmiu išmėsdavo į kumetas bemaž neišskulias avižių šluoteles.

Visiems aišku, jog avižių su miežiais prieš sėją joks agronomas ar sandėlininkas nemaišė. Tiesiog į dirvą pateko natūraliai susimaišę grūdai. Visa tai — nederlingų metų, lietingo rudens pasekmė. Ateityje šito reikia išvengti, sudarius didesnius geru kondicijų sėklos rezervus metams į priekį.

Kolūkyje nuo javų kirtėjų beveik neatsilikę šiaudų dorotojai. Dauguma šiaudų — jų tarpe ir vasarojams — čia sukranta į stirtas. Šiuo būdu dorojančių šiaudus mechanizatorių grandyje vėl įtemptai dirbuojasi Albertas Zakonis, Gintautas Uzdra, Adolfas Dubra, Vilijus Zlat-

Esame pasiryžę realizuoti kitiems ūkiams ne mažiau, kaip 450 tonų „Mironovo-808“ veislės kviečių sėklos, gerokai viršijant planinę užduotį, nes šios veislės kviečius šiemet auginome 170 hektarų plote ir iš kiekvieno hektaro gavome po 35,4 cnt grūdų, o „Kustro“ veislės rugių sėklos numatome realizuoti apie 160 tonų — truputį mažiau, negu planavome.

Nemažą kiekį elito kviečių sėklos — po 20–15 tonų iš mūsų ūkio jau įsigijo Staškūniškio tarybinis ūkis, „Anykščių šilėlio“ kolūkis, po 10 tonų — „Vienybė“, „Ateities“ ir kiti mūsų rajono ūkiai. Praeitą savaitę jau buvome realizavę 180 tonų kviečių ir 80 tonų rugių sėklos. Reikia ateityje, be abejo, paruošti nemažą kiekį miežių, mišinių ir dauglamečių žolių sėklos, kurių taip pat realizuosime mūsų ir kaimyninių rajonų ūkiams.

kus. Tačiau ražienose teko matyti ir vieną kitą nebaigtą krauti stirtą. Jose šiaudus pastarosiomis dienomis gerokai perliję.

Presuoti šiaudus nuo įsėlio kolūkyje buvo pradėta tik praėjusią savaitę. Iš visos kolūkio technikos, kurlinka šiaudams nuo įsėlio rinkti, panaudojami mažiausio našumo presai K-442. Jų išmestus į ražieną ryšulius krauna į transporto priemones atvykę Anykščių TSO talkininkai, iškrauna — kolūkiečiai.

Tuo tarpu kolūkio technikos kieme stovi žymiai našesnės mašinos, kurias panaudojus šiaudų dorojimui, tektų įdėti daug mažiau rankų darbo. Visa bėda, kad sudėtingai ir našiai šiaudų doravimo technikai valdyti kolūkyje trūksta įgudusių mechanizatorių, nes jie šiuo metu vairuoja kombainus.

Kolūkio valdybai ir specialistams būlina ateityje pasirūpinti mechanizatorių kvalifikacijos kėlimu, pertrikuoti darbus taip, kad javų kombainus ir našiausius presus nereikėtų patikėti tiems paties žmonėms.

Kuriuo kolūkio keliuku bepravažiuotum — aplinkui matyti daugiau juoduojančių arimų, negu holuojančių ražienų. Skutėju grandyje dirbuojasi 6 traktorininkai.

Dorodami šių metų derlių, surdegiečiai kartu stengiasi dėti tvirtesnę pamatą būsimajam.

R. Bielskis,

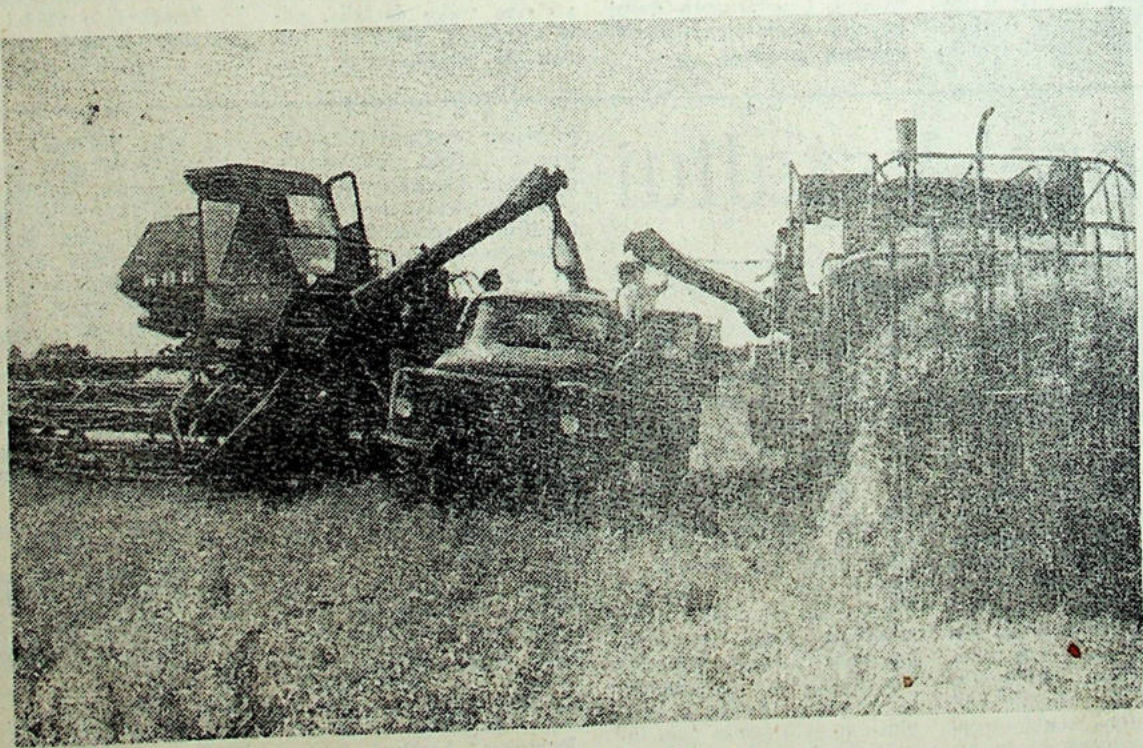
agronomas.

D. Binkas.

„K. d.“ koresp.

Rajono spaudos centro

„Derlius-81“ narių

Pirmutinėse Anykščių rajono derliaus dorotojų gretose žengia Svėdasų kolūkio žemdirbiai. Dvylikos kombainininkų būrys jau surinko derlių daugiau kaip nuo 96 procentų grūdėnės kultūromis apseito ploto, šiomis dienomis ūkyje baigia masinę javų pjūtį. Tarp ūkio javakirčių darbštumu ir darbo sparta išsiskiria pjūtės vėlėrenai Antanas Stasiškis ir Leonas Krasauskas, kurių kombainus ženklina trys žvaigždutės. J. JUNEVIČIAUS nuotraukoje: įtempto darbymečio baras.

Nauji gamybos intensyvinimo uždaviniai

Neseniai respublikos spaudoje buvo paskelbta, jog TSKP Centro Komitetas, TSRS Ministrų Taryba, VPSC ir VLKIS CK, apsvarstę sąjunginių ir autonominų respublikų, kraštų, sričių, rajonų, kolūkių, laukų ūkių ir kitų žemės ūkio įmonių kolektyvų sąjunginio socialistinio lenktyniavimo dėl sėkmingo gyvulių žemėjimo, gyvulininkystės produktų gamybos ir supirkimo padidinimo 1980–1981 metų žiemos laikotarpio rezultatus, pripažino nuolatiniams ir apdovanojo TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPSC ir VLKIS CK garbės raštais eilę respublikos rajonų ir ūkių, jų tarpe Anykščių rajono „Anykščių šilėlio“ kolūkį. Šia proga mūsų laikraščio korespondentas apsilankė šiame kolūkyje ir paprašė vyr. zootechnikę ELVYRĄ VISOCKIENĘ papasakoti apie tai, kaip kolūkių gyvulių augintojai, vykdydami TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, pasitelkę naujus rezervus pieno ir mėsos gamybai didinti, kaip jie ruošiasi artėjančiam žiemėjimo sezonui. Spausdiname E. Visockienės pasakojimą.

Praėjusi žiema buvo nelengva mūsų kolektyvui, nes labai švęščiai reikėjo sekti ti gyvulių pasarus — tiek korektoriaus, tiek stambiuosius. Bet fermose triušlančių žmonių sutarimas; per ilgus metus sukaupia patirtis, padėjo šiuos sunkumus įveikti. Visų gyvulininkystės produktų gamybą per žiemą mums pavyko išlaikyti ankstesnio žiemėjimo laikotarpio lygyle.

Į kolūkio daržines šiemet įvežta 175 tonomis šieno daugiau, negu pernai vasarą. Svarbiausia, šis pašaras vitaminingesnis, geriau išdžiūvęs. Jo dorojimo spartą ir kokybę nulėmė našios technikos, ypač rinktuvų STSV-4-1, panaudojimas. Šieno suslėgta tiek pat, kiek pernai. Nemažiau, kaip pernai, turėsime užraugę ir silos, kurio gamyba dar nebaigta. Baltymingesnė žolė ir mišiniai buvo užkonservuoti benzoine rūgštimi — ši priemonė padės geriau išsaugoti maistingąsias medžiagas. Beveik tris kartus daugiau, negu pernai, šiemet į daržines įvešime šiaudų, kurių dorojimas eina į

pabaigą.

Tikėjimės šiemet supilti į kolūkio aruodus daugiau, negu pernai, grūdų. Tačiau šios viltys iš esmės nepasitaisino: sudorotų javų derlingumas iki šiol nesiekia nė 20 cent iš hektaro. Manome, jog koncentruotais pašarais kolūkio gyvuliai ateinančią žiemą bus aprūpinti tiek pat, kiek pernai. Taigi, gyvulininkystės produkcijos didinimui lemiamą įtaką turės tik stambiųjų pašarų priedas.

Per šią vasarą, laikydami gyvulius ganyklose bei lauko stovyklose, pasirūpinome išplėsti bandas. Šiandien kaulių laikome 3562, arba 380 daugiau, negu sausio pradžioje. Karvių bandoje dabar yra 666 — lygiai tiek, kiek buvo planuota šių metų pabaigai. Išaugo ir visų galvijų skaičius.

Išaugusios bandos geresnis aprūpinimas pašarais — tai pagrindas ūkio socialistinių išpareigojimų įvykdymui. Šiemet mūsų kolektyvas pasiryžęs kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminti po 601 cent pieno, tai yra, 35 cent daugiau, negu vidutiniškai praeito penkmečio metais. Mėsos atitinkamai esamo numatę pagaminti po 155 cent. Vidutiniškai iš kiekvienos karvės šiemet įvežta 2500 kg pieno — tai bus 304 kg daugiau, negu vidutiniškai karvių produktyvumo dešimtajame penkmečio.

Šia proga negaliu nepasiminti, jog 3600 kg pieno karvių produktyvumo ribos kolūkio gyvulių augintojų kolektyvas siekia jau trečią kartą. Prieš ūkių sustaminimą mes šią ribą du kartus buvome pasiekę. Įveiksime ją ir trečią kartą, bet jau platesniu mastu, prižiūradami daug stambesnę karvių bandą, ir valstybei pristatysime žymiai daugiau pieno, negu kartu pristatydavo visi trys prieš sąjungimą buvę ūkiai.

Kad išpareigojimai liki metų nabaigos bus įvykdyti — tokį pasitikėjimą mums įkvėbia dabartiniai pirmavimų kolūkio gyvulių augintojų pasiekimai. Antai, kolūkio karvių melžėjų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojos Danutė Sriubienė ir Julė Strazdienė per 7 šių metų mėnesius vidutiniškai iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžė po 2664 ir 2658 kg pieno — atitinkamai 38 ir 574 kg daugiau,

negu per tą patį laikotarpį pernai. Itin ryškus J. Strazdienės prižiūrimų karvių produktyvumo padidėjimas, pasiektas todėl, kad jos prižiūrimų gyvulių grupėje bemaž pusė yra antraveršių. Po 2642 kg pieno iš kiekvienos karvės primelžė Ona Laurikonienė, pernai dirbusi pakaitine melžėja. Būsimą bandos papildymą — vyresnes kaip 6 mėn. amžiaus telyčias — rūpestingai prižiūri Petė Verbičienė. Šios veršlininkės, taip pat penimų veršelių ir galvijų augintojų Bronė Tylienė, Albina Meldaikio pasiekti gyvulių priesvoriai yra didesni už pernykščius. Sėkmė lydi šiemet ir veislinėje kaulių fermoje triušlančius žmones. Per 7 šių metų mėnesius šėrėja Liuda Skujienė vidutiniškai iš kiekvienos veislinės kaulės gavo po 18,3 paršelio (2 paršeliai daugiau, negu pernai). Ji sugebėjo išauginti daugiau kaip 96 proc. gimusių paršelių, o jos prižiūrimi nuolankomi paršeliai sveria vidutiniškai po 19,3 kg. Viso ši moteris šiemet jau užaugino ir nujuokė 460 paršelių. Labai geri ir L. Skujienės darbo draugai — Angelė Šanokienė bei Genė Verfullenė pasiekti rezultatai.

Kokie bebūtų patyrę mūsų gyvulių augintojai, bet stengiamės, kad jie kasmet įsigytų naujų mokslo žinių, pasinaudotų kituose ūkiuose sukaupytu tos pačios profesijos žmonių patyrimu. Šią žiemą melžėjoms ūkyje buvo suręgti kursai, kuriuose jas mokė iš Salų žemės ūkio techninio atvykę dėstytojai.

Ilgus metus atkakliai triušlantys fermose kolūkiečiai nusipelnė ne tik didelių atlyginimų, bet ir įdomaus, turiningo poilsio. Dauguma kolūkio gyvulių augintojų kas savaitę turi po 2 poilsio dienas. Laisvalaikį jie išvyksta į įvairius kultūrinius renginius Anykščiūse, kituose respublikos miestuose. Melžėjos Danutė Sriubienė, Angelė Korsakienė, kaulių fermos vedėja Danutė Samuilienė pastaraisiais metais lankėsi socialistinėse šalyse su turistiniais keliais.

Gyvulių augintojų pasiekimuose jaučiamas ir gausaus kvalifikuotų šios šakos specialistų indėlis. Ypač kurybiškai atlieka savo pareigas zootechnikės selekcinių

Vincė Trofimova. Vanda Diečienė, galvijų fermos vedėjas Antanas Strazdas.

Kad gyvulininkystės produktų gamyba nuosekliai augtų ir tolimesniais šio penkmečio metais, esame užsibrėžę įgyvendinti eilę svarbių priemonių šios gamybos koncentracijai didinti, pašarų bazei stiprinti. Ateinančiais metais melioratoriai pas mus įrengs 90 ha laistomų ganyklų, o dar po metų lėtinimo įrengimai bus įrengti dukart didesniame masyve. Tai mums padės išlaikyti stabilius primilžius sausriogomis vasaromis.

Per pastarąjį penketį visi senesni kolūkio tvartai buvo rekonstruoti. Dabar šia linkme kokių didesnių naujų nebegalime įgyvendinti. Patalpas gyvuliams galime plėsti ir jų bandas labiau koncentruoti tik naujų statybų sąskaita. Į penkmečio pabaigą šalia dabartinio 400 vietų karvėdžių kompleksu numatyta pristatyti dar 200 vietų korpusą.

Pasiekus didelį gyvulininkystės intensyvumą, tolimesni žingsniai pieno ir mėsos gamybos didinimo kryptimi tampa vis sunkesni. Bet aukštas mūsų pastangų įvertinimas, išreikštas vyriausybiniu apdovanojimu, skatina mus ieškoti vis naujų rezervų ir siekti geresnių rezultatų. Daugumą iškilusių uždavinių mes pajėgsime išspręsti savo jėgomis.

Kas šiandien ypač jaudina kolūkio gyvulininkystės specialistus — tai gyvulių augintojų kadro problema. Ji nėra nauja, tačiau pastaraisiais metais šioje srityje pažangos nepasiekėme. Man tenka lankyti ne tik mūsų kolūkyje esančioje Burbiškio aštuonmetėje, bet ir Anykščių miesto vidurinėse mokyklose profesinio orientavimo tikslais. Nepastebėjau, kad mano žodžiai būtų palikę gilesnį pėdsaką nors kelių moksleivių apmąstymuose apie ateities planus. Visa tai, ką profesinio orientavimo baruose iki šiol atlikome mes, ūkių specialistai, taip pat pedagogai, visuomeninių organizacijų aktyvas, — vis dar yra nepažankama. Ateityje mums būtina glaudžiau koordinuoti savo pastangas, dirbti kryptingiau ir pasiekti, kad išelšančius į užtarnautą poilsį gyvulių augintojus noriai pakeistų jaunimas.

Lietuvos TSR

Mokslų Akademijos Fizikos instituto lazerinės optikos skyriaus mokslininkai tiria lazerio spindulio poveikį puslaidininkinėms medžiagoms. Tuo būdu tikimasi jas plačiau pritaikyti liaudies ūkyje, ypač kuriant elektronines skaičiavimo mašinas. Šie taip pat ieško naujų atsparių medžiagų naujų lazerių kūrimui.

NUOTRAUKA: lazerinės optikos skyriaus mokslininkai bendradarbiai (iš kairės) E. Murauskas ir V. Reipa atlieka eksperimentus su impulsiniu granato lazeriu.

T. Zebrausko nuotr. (ELTA)

Jaukesnės tapo gyvenvietės

Šiandieninis kaimas visiškai kitoks, negu buvo prieš du, netgi prieš vieną dešimtmetį. Vis daugiau jame pastatoma gyvenamųjų namų su visais patogumais, kultūrinio-buitinių pastatų. Čia gyvenantiems žmonėms sukurama jauki aplinka, sudaromos sąlygos kultūringam poilsiui.

Gerinant gyventojų buitines sąlygas, daug padaryta „Anykščių šilėlio“, „Atžalyno“, „Lenino keliu“, „Gimlosios žemės“, „Gintaro“ kolūkiuose, Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame, Sodininkystės tarybiname ūkiuose. „Anykščių šilėlio“ kolūkio Burbiškio gyvenvietėje kasmet pastatoma vidutiniškai po 8 individualius gyvenamuosius namus. Šiame penkmetyje čia numatyta pastatyti administracinį pastatą su sale, vaikų darželiu, parduotuvę-valgyklą, taip pat numatyta sutvarkyti privažiavimus, išasfaltuoti gatves. Daug nuveikta, gerinant gyventojų buitines sąlygas „Gintaro“ kolūkyje: čia kasmet gyvenvietėje pastatoma vidutiniškai po 9 namus, jų tarpe po 5 besikeliantiems iš vienkiamų kolūkiečiams, pastatytas vaikų darželis, administracinis pastatas, sutvarkyti privažiavimai.

Per praėjusį penketį rajone kaimo gyvenvietėse viso pastatyti 735 individualūs gyvenamieji namai.

Iki šio penkmečio pabaigos socialistinės-buitinės ir kultūrinės paskirties objektų statybai rajono ūkiuose numatoma skirti 3,6 mln. rub. Vaikų darželiai bus pastatyti arba įrengti visuose ūkiuose, kur iki šiol dar jų nėra. Kaimo gyvenvietėse bus pastatytos 7 valgyklos, 6 parduotuvės, 4 pirtys, 3 administraciniai pastatai su salėmis, visuomeninių gyvenamųjų namų 1600 kv. metrų plotu, bus nutiesta 4 km magistralinių vandentiekio tinklų.

Numatyta per šį laikotarpį ūkiuose pastatyti 500 individualių gyvenamųjų namų, jų tarpe 100 Alytaus ENSK surenkamųjų skydinių. Taip pat daug dėmesio bus skiriama kaimo gyvenviečių aplinkos tvarkymui. Rangovinių organizacijų jėgomis numatoma jose nutiesti privažiavimo kelius, naujas gatves. Kasmet numatoma atlikti asfaltavimo darbų gyvenvietėse ir ūkių gamybinuose centruose už 100 tūkst. rublių.

V. Bagdžiškienė
Žemės ūkio valdybos statybos techninės priežiūros vyr. inžinierė

Dėmesys kaimo prekystaliui

Yra toksai posakis: darbymečio dienos už auksą brangesnės. Tų žodžių prasnę šiandien itin ryškiai suvoki kaimo, kai bemaž visos sodiečių mintys pirmučiausia siejasi su derliaus dorojimu bei kitais besitartinčiais rudens rūpesčiais...

Kaip brangias darbymečio valandas žemdirbiams padeda taupyti Anykščių rajono kooperatininkai, kokia atida šiuo dienu kaimo žmonių poreiklams? Su šiais klausimais mūsų laikraščio korespondentas kreipėsi į Anykščių rajonų sąjungos valdybos pirmojo pavaduotoją Eugenijų Pocevičių.

Jau birželio pradžioje Rajonų sąjungos valdybos padėvyje priėmė atitinkamą darbo priemonių planą, dėl to sklandesnio žemdirbių

aptarnavimo derliaus nuėmimo dienomis. Be to, įvairių išvakarėse kreipėmės į visus ūkių vadovus, prašydami pareikšti savo nuomonę, kaip darbymečio eigoje turėtų būti organizuojamas kaimo kasdienės paklausos prekystalių tinklo darbas. Kitaip sakant, atsižvelgdami į pačių žemdirbių norus ir pageidavimus, pertvarkėme kai kurių parduotuvių darbo laiką, pasistengė, kad jis būtų labiau patogesnis visiems derliaus dorotojams.

Kiekvienam aišku, jog taupant brangią sodiečių darbo valandą, labai daug apsprendžia tas faktas, kaip turtingos parduotuvių lentynos ir sandėliai. Kad kaimo prekybinis tinklas nestokotų pirmojo būtinumo prekių (pagal privalomąjį asortimentą), dar vasaros pradžioje tiek atskirose parduotuvėse, tiek Prekybinėje bazėje pa-

sistengė sukaupiti atitinkamas tų prekių atsargas. Antai, rugpjūčio pirmos dienos duomenimis turėjome 8 milijonų 200 tūkst. rublių sumai prilygstančių pirmojo būtinumo prekių atsargų, kas iš esmės pilnai užtikrina nepertraukiamą jų prekybą visame rajone. Beje, kad tų prekių siuntos prekystalių pasiektų kuo operatyviau, Prekybinės bazės transportas kitąkart dirba net išieginų dienų sąskaita. Antra vertus, reikia pripažinti, jog vis dar sykiams turime ir kai kurių sunkumų, nes yra riboti mūsų turimo transporto pajėgumai. Visi žinome, kad šiandien kaimo sunkiai pervertinsi kiekvieną ūkį turimą transporto priemonę, visgi „Atžalyno“, „Lenino keliu“ bei dar kai kurie ūkiai randa galimybę patalkinti ir prekybininkams, ypač parsigabenant prekes. Tu ūkių

vadovų pažiūra pirmučiausia atspindi ne tik puikiai suprantamus bendrus kooperatininkų ir žemdirbių interesus, bet ir rodo aiškų dėmesingumą kaimo žmogui, savalaikiam ir sklandesniam jo poreikių tenkinimui. Dėkodami mums pagelbstintiems, mes savo ruožtu darom viską, kad talkon atvykęs ūkių transportas bazės sandėliuose būtų aptarnaujamas be jokių eilių, kuo sparčiau ir operatyviau.

Kaip jau žemdirbiai yra pastebėję, pagal galimybę pasirūpinome, kad jie visose sau artimesnėse parduotuvėse visuomet galėtų apsirūpinti smulkiais žemės ūkio inventoriumi, darbo įrankiais, plečiama pusfabrikačiais, kulinarijos, konditerijos gaminių prekyba bei apipiekinami šviežiais vaisiais ir daržovėmis. Tačiau vis dar pasitaiko ir sunkiau įveikiamų

problemų, pavyzdžiui, aprūpinant kaimo gyventojus gaivinančiais gėrimais, nes šios produkcijos tiekėjai gana dažnai nepilnai patenkina užsakymus. Vienas pirmųjų prekybininkų rūpesčių, užtikrinti, kad kaimo parduotuvės nestokotų duonos, pyrago gaminių. Nors Kavarsko kepyklos kapitalinis remontas, suprantama, turi tam tikros įtakos gyventojų aprūpinant baltais duonos gaminiams, tačiau čia mums pagelbėti sutiko Utenos, Panevėžio, Ukmergės, kitų artimesnių miestų duonos kombinatai.

Kiek įmanoma, brangią derliaus dorotojų, jų talkininkų darbo valandą stengiasi taupyti gausus rajono visuomeninio maitinimo įmonių kolektyvas. Štai, pavyzdžiui, Anykščių restoranų „Punktukas“ karštus pietus gamina kurkliečiams, iš Svėdasų kavinės termosai su valgiu keliauja į Svėdasų kolūkio derlių atiduodančius laukus. Kiti ūkiai, kaip žinoma, įvairiais būdais

arba tiesiogiai darbo vietose, arba gabena į savas valgyklas. Sodininkystės tarybinio ūkio valgykla darbymetyje išimtinai aptarnauja tik derliaus dorotojus, kitose valgyklose yra išskirti specialūs stalai, kur derlių vežiojančio transporto vairuotojai visad gali gauti pietus be eilės. Dar kitose visuomeninio maitinimo įmonėse pastebimai prailginta darbo diena, o ažuolerietės virėjos dabar trūšia net iki 10 valandos vakaro...

Prieš kurį laiką respublikoje buvo susumuoti kolektyvų pirmojo pusmečio socialistinio lenktyniavimo rezultatai. Džiugu pastebėti, jog mūsų kaimo kooperatyvams atiteko aukšta antroji vieta. Apyvartinį planą, lyginant su praeity metų analogišku laikotarpiu, viršijom daugiau nei puse milijono rublių. Tas neabejotinai kalba apie pastebimai ūgtelėjusį perkamumo lygį, atidžiau tenkinamus gyventojų poreikius.

KONKURSUI „ŽMOGUS — ŽEMĖS ŠEIMININKAS“

Pagaliau — užnugaryje liko sudėtingas Vilniaus gatvių ir gatvėlių labirintas, didmiesčiui būdingas automobilis ir troleibusų užšęs, skubanti žmonių srautas... Onutė Simanavičienė vežanti automobilis lengvai skriejo pilka autostrados juosta. Artėjančio vakaro vėsa skverbėsi pro atdarą langą, vėjas maloniai šiuveno plaukus, gražino dienos karščio išsekintas jėgas. „Ne, negalėčiau gyveniti mieste“, — smilgtelėjo dešimties kartų širdim ir protu išjausta, ištrūkus iš didmiesčio triukšmo, mintis. Vargu, ar vėl naujai sugrįžtų jėgos ir energija be įprastinės vakaro ramumos, be rūko marškų pievose, po kojomis nejuociant drosos, brandinančios jėgą, maitinančios vaisiais apibūsią obelį, keliančios saulei gėlės žiedą žemės...

Greit pro mašinos langą šmėsčiojo pakelės medžiai. Šią mintį jau keitė kita, nesanti jai atgal į ligoninę, pas sergantį tėvą. Gaila, kad tokiame širdžiai brangiam žmogui mažai ką galėjo padėti. Tik tiek, kad prieš keletą dienų atvežė į respublikinę ligoninę, kur dirba aukštos kvalifikacijos specialistai. Stai, dabar aplankė, nurmino, paguodė. Ir jį prisiminimuose jau mačo tėvą, stiprų, sveiką, tik ką išėjusį užtarnautą poilsį, mačo kaskart įdėmiu žvilgsniu pa-

Žemei atiduotos mintys

lydintį ir sutinkantį pro patį namus, geležinkelio ruožu šiauliais — Mažeikiai pradedant traukinis. Ji suprasavo, kas slypėjo tame susikaupimo žvilgsnyje, kokią reikšmę jam turėjo traukinio ratų bildesys — visi darbingiausi ir brandžiausi jo gyvenimo metai buvo pašvęsti lauko kelio tarnybai. Motina taip pat triūsė geležinkelio tarnyboje iešmininke. O ji irgi jau dvidešimt savo jaunystės metų atidavė žemei, kad dos-

nesnį derlių atseiktų žemdirbiui, kad su kaupu atsiųgtų jam už prakaitą, nuoširdų triūsą. O po keleto dešimtmečių ar ir su širdies virpulu nežlūrės į tas pėdas, kurias paliko pačiais kūrybingiausiais ir vaisingiausiais metais, ar jos žvilgsnyje nebus tiek jaudinančio susikaupimo, kaip tėvo?

— Kokia iš manęs mokslininkė, tėveli, — ne kartą juokavo besididžiuojančiam dukros pasiekimais tėvui

Onutė Simanavičienė, — pažvelk į rankas, kuo jos skiriasi nuo jūsų abiejų su mama, aš tokia pat juodadarbė, kaip ir jūs.

Tėvai geležinkeliečiai, o ji — žemės ūkio darbuotoja. Kur tas ryšys? Gal iš tiesų nėra nieko bendro? Gal? O ar būtiny? Yra dar kitas — tėvų geriausių moralinių savybių perdavimas vaikams. Kiek kartų šešiolikmetei dukrai Eglei pasakota, kokia šventa pareiga seneliams buvo darbas. Net užuominos

nebuvo, kad gamma bent minutėlę pavėluoti ar anksčiau sugrįžti į namus, savais reikalais iš darbo išleisti. Gal dėl to ir Onutė nieko kito nesinorėjo, užbaigus vidurinę, tik tęsti tėvų darbininkų kelį.

— Vaziuok, kur nori, bet turi mokytis, — griežtai nutraukė septyniolikmetės argumentus mama.

Nesiūle rinktis lengvos, pelningos profesijos — savo gilia darbininkiška psichologija suprato, kad kiekviena profesija reikalinga, svarbu tik jai atiduoti visą širdį.

...Jau artėjo Ukmergės žiburiai. Giedras be jokio debesėlio vakaro dangus rytadienai pranašavo puikų orą. Ir vėl žemdirbiai pasidarbuos vaisingai, sugabens daug pašaro paslogėn — širdį paglostė tokia sava žemės ūkio darbuotojų mintis...

— Atvažiuoja čia visokios iš kaimo, neįstoja, o paskui verkšlėna.

Iš kur tie žodžiai, lyg žaibas netikėtai perskrodę ramią minčių tėkmę? Prisiminimai iki šių dienų išsaugo-

ne draugišką vėną? Tuvos žemės ūkio akademijos dėstytojos žvilgsnį ir balso toną, kai Onutė nuvežė dokumentus į šią aukštąją mokyklą, pasiryžusi tapti agronomė.

— Pamatysit, įstosiu ir neverksiu! — gal kiek suglumino moterišką liaunos mergaitiukės tvirtumas.

Net viena sau šyptelė vakaro tamsoj, pagalvojęs, kai visai neseniai solidžios mokslinių darbuotojų delegacijos, atvykusios į Elmininkų bandymų stoties eksperimentinį ūkį, būryje pamatė ir tą pačią dėstytoją. Susitikimo žvilgsniai nustebimą spinduliuojančios akys, draugiškai ištiestos rankos paspaudimas paliudijo, kad ta pati dėstytoja žemės ūkio mokslų kandidatės Onos Simanavičienės asmenyje atpažino ir tą atkaklią mergaitę, dabar jau didelę duoklę atidavusią mokslui, ir kar kar, dabar jau gėrėdamasi, nusistebėjo buvusios paauglės šitokiu ryžtingumu.

Bus daugiau

Ona Simanavičienė.

RESPUBLIKOJE, su kuria lenktyniaujame

TRUMPOMIS PAMAINOMIS

Daugelis Baltarusijos kombainininkų dirba trumpomis pamainomis. Jie keičiasi kas trys keturios valandos. Kol vienas dirba, kitas ilsisi. Tai leidžia jiems ne tik pratęsti darbo dieną, bet ir visą laiką dirbti maksimalia jėga. Našiau panaudojami kombainai, geresnė darbų kokybė.

Taip pertvarkyti javą įtę padėjo masinis sąjūdis: „Gyvenime kaimo — išmok valdyti techniką!“. Respublikos javų laukuose dirba per 27 tūkstančių kombainininkų.

LINININKAI SKUBA

Siemet Baltarusijoje jau liepos pabaigoje prasidėjo masinis linarovis. Karšti ir sausi orai beveik vienu metu subrandino linus. Kad būtų išvengta derliaus nuostolių, pirmiausia jie nurauti aukštesnėse ir smėlėtose dirvose. Baltarusijoje linų auginama per 230 tūkstančių hektarų. Dauguma jų nuraunama kombainais. Linarovio darbai vykdomi srautiniu grupiniu būdu.

Respublikoje įsteigti pirmieji agropromoniniai linininkystės susivienijimai. Numatant derlių, linų fabrikai išsiuntė į ūkius savo specialistus, taip pat transportą, kad būtų geriau paruošta ir greičiau realizuota linininkystės produkcija. Jau pirmosiomis rugpjūčio mėnesio dienomis kai kurie linų fabrikai pradėjo perdirbti naująjį derlių.

Industriškai pertvarkydami linininkystę, Baltarusijos žemdirbiai planuoja šį penkmetį beveik trečdaliu padidinti linų pluošto pardavimą valstybei.

PERTVARKOMOS FERMOS

Lvovo srities gyvulių auginimo pavyzdžiu kai kurie Baltarusijos pienininkystės fermose karvės jau laikomos pagal vadinamąjį cehinį srautinį principą, o daugelis ūkių dabar atitinkamai persitvarko. Šio principo esmė ta, kad fermose yra ne tik specialus verslavinimosi skyrius, bet atskirai nuo kitų stovi užtūkusios

karvės, taip pat šviežiapienės.

Cechinis srautinis karvių laikymas leidžia gyvulininkystės darbuotojams labiau diferencijuoti jų šėrimą ir priežiūrą, tiksliau įvertinti produktyvumą, mažiau būna bergždžių karvių. Specializavus darbus, gyvulininkystės darbuotojai įgyja atitinkamų įgūdžių, našiau dirba, prižiūri didesnes gyvulių grupes.

Šį penkmetį naująją karvių laikymo sistemą numato pritaikyti apie 1400 respublikos pienininkystės fermų.

BITININKYSTĖS KOOPERATYVAS

Visi Gardino srities Moustų rajono kolūkiai ir tarybiniai ūkiai įstojo į bitininkystės susivienijimą. Net ir tie, kurie neturėjo bitynų.

Pagrindiniu savo uždaviniu susivienijimas laiko augalų apdulkinimą. Tarpukinio bityno kilnojantieji aviliai vežiojami į ūkių pajūnų laukus. Kaip pastebėta, ši priemonė padidina grikių derlių dvigubai, o dobilų sėklų — trigubai.

Išvengti darbų sezonizkumo bityno darbuotojams padeda pagalbiniai verslai. Jie išfasuoja medų pusės kilogramo paketais, gamina bealkoholinį gėrimą, patys pasidaro įvairių reikmenų bitynui.

NAMŲ ŠEIMININKAMS

Dujines viryklės iš Bresto gauna visos sąjunginės respublikos. Įmonė „Gazoparata“ jų kasdien išleidžia maždaug po pusantro tūkstančio. Absoliuti dauguma viryklų nažymėtos kokybės ženklų. Šiuo metu pradėdamos gaminti naujo modelio patobulintos viryklės.

Įmonė neseniai buvo rekonstruota ir dabar įvaldo naujus gamybinius pajėgumus. Šį penkmetį per metus išleidžiamų viryklų skaičius pasieks 500 tūkstančių.

(ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 pat. 1981. VIII. 24

Pas lenktyniaavimo pirmūnus

Panevėžio miesto statybininkai pirmieji respublikoje daugiau kaip prieš dvidešimt metų pasiekė, kad jų trestui būtų suteiktas parodomosios statybos tresto vardas. Tai viena pažėgiausių, sklandžiausių dirbančių statybos organizacijų, kuriai jau ne kartą buvo pritaikyta pirmoji vieta respublikoje ir šalyje. Šiuo metu daugiau kaip pusė tresto dirbančiųjų dalyvauja sąjūdyje už komunistinę pažūrą į darbą. 33 brigadoms suteikti komunistinio darbo kolektyvų vardai, o teisę nešioti komunistinio darbo spartuolio ženklelį yra įkovoję per 500 statybininkų.

Prieš dešimtį metų treste pradėta taikyti brigadinė ranga. Jos įdiegimo iniciatorių buvo kompleksinė brigada, vadovaujama TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputato, Socialistinio Darbo Didvyrio Antano Smalackio.

Praėjusiam penkmetyje pagal brigadinę rangą treste atlikta daugiau kaip pusė visų darbų. Viršytos penkmečio statybos užduotys, darbų savikaina virš plano sumažinta 640 tūkstančių

Pateisinamas garbingas vardas

rublių. Maždaug trečdalis šios sumos panaudota pirmųjų materialiniam skatinimui.

Išaugo daug gabių A. Smalackio pasekėjų. Antai brigadinės rangos būdu dirbančiai A. Bedalio brigadai buvo suteiktas VLKJS 60-mečio komjaunimo-jaunimo brigados vardas, ji ne kartą pelnė sąjungines percinamas raudonąsias vėliavas ir premijas, įrašyta į „Komjaunimo šlovės metrašty“, jos patirtis apibendrinta TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje.

Už masinį ir efektyvų brigadinės rangos įdiegimą Panevėžio parodomasis statybos trestas pelnė sąjunginę šakos pereinamąją raudonąją vėliavą ir pirmąją piniginę premiją. Dabar šiuo pažangiu būdu dirba trys ketvirtadaliai visu tresto brigadų. Tresto kolektyvas kiekvieną mėnesį ir ketvirtį viršija pagrindines pirmųjų naujojo penkmečio metų planines užduotis: statybos ir montavimo darbų atlikimo, darbo našumo didinimo, savikainos mažinimo. Siemet virš plano jau atiduota nau, doti beveik 3 tūkstančiai kvadratinį metrų naudingo gyvenamojo ploto.

Treste kompleksiskai spren-

džiam gamybiniai ir statybininkų darbo bei buities sąlygų gerinimo, jų poilsio tobulinimo klausimai. Jau trečią penkmetį tai daroma, vadovaujantis konkrečiais kolektyvo ekonominės ir socialinės raidos planais.

Kolektyve gerai pritampa jauni statybininkai. Jiems skiriami prityrę globotojai, rengiamos jaunojo darbininko dienos, jaunųjų pirmųjų vakarai, jaunimo susitikimai su veteranais, ordininkais. Globotojams skaitomos psichologijos ir kitais darbo su jaunimu klausimais. Pagerbiami ir paskatinami tie, kuriems globotojo darbas labiausiai sekasi.

Gera tvarka, nemažai įdomių kolektyvinių renginių bendrabučiuose. Juose gyvena per 700 statybininkų. Čia pakanka vietų visiems viengungiams, o statybininkų šeimoms kasmet parūpinama vis daugiau butų. Tresto kultūros klubui, subūrusiam įvairiausių saviveiklos žanrų mėgėjų, taip pat sporto ir fizikultūros kolektyvui „Statyba“ pripažinta pirmoji vieta Panevėžio mieste.

Statybininkų poilsio namuose Palangoje, Molėtuose, nuomojamuose kambariuose Nidoje per sezoną pailsi apie

pustrečio tūkstančio dirbančiųjų, jų šeimų narių. Per metus surengiama daugiau kaip pusantro šimto ekskursijų, turistinių išvykų, žygių. Yra ko pasimokyti Panevėžio parodomajame statybos treste.

J. Tamošaitis
(ELTA).

Klaipėdos žuvies konservų fabrike gaminami 44 pavadinimų konservai, karšto ir šalto rūkyto žuvies, taip pat žuvies miltai, techniniai riebalai. Įmonės kolektyvas nuo metų pradžios virš užduoties pagamino produkcijos už 600 tūkstančių rublių.

NUOTRAUKOJE: laborantė L. Orlova demonstruoja fabriko produkciją.

T. Zebrausko nuotr.
(ELTA)

SPORTAS

Praėjusį savaitgalį savo aikštėje ilines LTSR pirmosios grupės „Nemuno“ čempionato antrojo rato futbolrungtynes žaidė Anykščių „Anykštos“ ir Kalvarijos „Tarybų Lietuvos“ komandos.

Rungtynes rezultatu 3:2

Savo aikštėje

laimėjo Anykščių „Anykštos“ futbolininkai.

Antrose šio čempionato rungtynėse „Anykštos“ komandos varžovais buvo Telšių „Impulso“ futbolininkai.

Siame susitikime anykštėnai pasirodė blankokai. Varžovai buvo techniškai geriau

pasiruošę, geriau valdė kamuolį, tiksliau atakavo „Anykštos“ vartus, todėl jų atakos dažnai baigtavosi įvarčiais. Ir taip rungtynės tarp Telšių „Impulso“ ir „Anykštos“ komandų baigėsi rezultatu 4:1 svečių naudai.

A. Nemunaitis

Koks silosas geriau tinka galvijams

**Specialistas
pataria**

1977–78 m. Balsogalos eksperimentiniame ūkyje bandymų tikslu pagaminome įvairaus siloso: grynų kukurūzų ir kukurūzų su 10, 20, 30 ir 50 procentų miežinių šiaudų priedu. Be to, kukurūzai buvo susilosuoti su ne kultais žolėtais miežiais, santykiu 7:3, su liucerna — 3,5:6,5 pagal pašaro svorį ir liucerna buvo užkonservuota su 0,3 procento benzoinės rūgšties priedu.

Įvairaus siloso maistingumas ir kokybė buvo nustatyta zooanalizės laboratorijoje.

Grynų kukurūzų bei pagaminto su įvairiais priedais siloso kokybė buvo gera.

Siloso ėdamumo bandymai buvo atlikti su 9 buliukais. Vidutinis vieno buliuko svoris buvo apie 300 kg. Vienam buliukui per parą buvo duodama po 3 kg kombinuoto pašaro ir grynų kukurūzų bei su įvairiais priedais siloso iki soties.

Grynų kukurūzų siloso vienas buliukas per parą suėdė 14,5 kg ir gavo maisto medžiagų 2,12 pašarinio vieneto (šiuos pašarinius vienetus prilyginame 100 procentų). Kukurūzų siloso su 10 procentų šiaudų priedu suėdė 12,1 kg ir gavo 1,91 pašarinio vieneto, arba 88,2 procento, lyginant su grynų kukurūzų silosu. Kuo daugiau buvo įmaišyta į silosą šiaudų, tuo prasčiau jie ėdė galvijai. Tuo tarpu kukurūzų siloso su 30 procentų ne kultų miežių priedu buliukai suėdė 13,7 kg ir gavo 3,4 pašarinio vieneto — atitinkamai 160,4 procento; 35 proc. kukurūzų ir 65 procentų liucernos siloso suėdė 18,5 kg ir gavo 3,3 pašarinio vieneto, tai yra, 156,6 procento, o liucernos užkonservuotos su 0,3 procento benzoinės rūgštimi, suėdė 19,7 kg ir gavo 4,1 pašarinio vieneto, arba 193,4 procento, t. y., beveik dvigubai daugiau, negu grynų kukurūzų siloso.

Sie tyrimo duomenys įtikinamai parodė, kad įmaišyti į kukurūzų silosą šiaudai žymiai sumažino jo ėdamumą. Tuo tarpu ne kultų miežių arba liucernos priedas pagerino siloso ėdamumą apie 60 procentų. Todėl silosuojant kukurūzus, reikėtų pridėti apie 30–60 procentų dobilų arba liucernos atolų,

arba nebaigusio pribręsti grūdams vasarojaus (vikių, avių arba žirnių-miežių mišinių).

Jei buliukai, gavę per parą 3 kg pilnaverčių kombinuoto pašaro ir apie 15 kg kukurūzų siloso, priaugo apie 1000 g per parą, tai gaudami tą patį kiekį kombinuoto pašaro ir kukurūzų siloso su 10 bei 20 procentų šiaudų priedu, priaugo apie 800 g. Seriant juos kombinuotais pašarais ir kukurūzų silosu su 30 procentų ne kultų miežių priedu arba kukurūzų bei liucernos silosu, arba liucernos silosu, konservuotu benzoinės rūgštimi, paros priešvoriai pasiekė net 1100–1200 g. Sie trumpalaikiai tyrimo duomenys aiškiai parodė, kad šiaudus maišyti su silosuojamais kukurūzais tikslinga tik tuo atveju, kai neturime nei dobilų, nei liucernos, nei kitų daugiamečių žolių atolų arba vaškinės brandos javų, kurie nebepribręę grūdams.

Jei silosuojant kukurūzus, tenka dėti vasarinių šiaudų, tai jie turi būti gerai sumulkinėti ir plonu sluoksniu paskleisti. Ant vienos tonos, tai yra, vieno sunkvežimio smulkintų šiaudų paskleidžiama 9 tonos (3 sunkvežimiai) kukurūzų. Skačiuojant pagal sausas medžiagas, tokiame silose šiaudai sudarys apie 34 procentus, o kukurūzai apie 66 procentus. Toks šiaudų ir kukurūzų sausų medžiagų santykis laikomas geriausiu.

Daugiausia buliukai suėdė siloso, pagaminto iš liucernos atolų ir užkonservuoto 0,3 procento benzoinės rūgštimi, nes liucerna buvo nušauti butonizacijos fazėje ir turėjo mažiausią ląstelių sienelę. Liucernos sausoje medžiagoje ląstelių sienelės terasta 25 procentai. Grynų kukurūzų, kukurūzų su ne kultais miežiais bei kukurūzų su liucerna siloso sausoje medžiagoje taip pat buvo nedaug ląstelių sienelės — apie 24 procentus. Tokį silosą galvijai irgi gerai ėdė. Kuo daugiau buvo pridėta šiaudų prie kukurūzų, tuo daugiau turėjo jis ląstelių sienelės ir galvijai jį prasčiau ėdė.

Gaminant silosą iš labai sultingų pašarų, būtent iš cukrinių runkelių lapų bei jaunų kukurūzų, yra tikslinga pridėti smulkintų šiaudų iki 10 procentų, kad iš šio pašaro neišbėgtų sultys.

A. Dučinskas
Žemės ūkio mokslų kandidatas

ŽINIOS

APIE DERLIAUS NUĖMIMO EIGĄ IKI 1981 M. RUGPJŪCIO 24 D.

Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikulta grūdų (cmt/ha)	Suvežta šiaudų (proc.)	Nusukta ražienų (proc.)	Nuvalta linų (proc.)	Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikulta grūdų (cmt/ha)	Suvežta šiaudų (proc.)	Nusukta ražienų (proc.)	Nuvalta linų (proc.)
Andrioniškis	80	19,8	93	73	71	„Puntukas“	85	17,5	85	63	•
„Anykščių šilelis“	84	19,1	95	83	50	Skieponys	60	14,2	89	16	•
„Ateitis“	76	17,0	85	38	52	Surdegis	84	19,7	97	55	•
„Atžalynas“	77	24,2	75	40	67	Svėdasai	95	22,0	96	85	•
„Aukštakalnis“	71	18,6	87	28	•	„Svyturys“	86	25,3	84	54	•
„Aušra“	76	20,0	92	53	62	„Už taiką“	100	18,0	75	64	66
Cerniachovskio	96	20,2	92	45	100	„Vienybė“	78	16,4	94	32	•
„Gimtoji žemė“	81	22,2	94	78	48	Jakšišio t. ūkis	85	17,9	79	33	•
„Gintaras“	90	24,0	97	57	•	Naujasodžio t. ūkis	75	16,0	91	39	•
K. Staro	85	17,0	80	62	38	Raguvelės t. ūkis	85	19,9	90	68	•
Kurkliai	87	22,6	76	36	•	Stakšūniškio t. ūkis	96	22,1	100	39	•
„Lenino keliu“	79	26,4	87	83	33	Sodininkystės t. ūkis	96	28,0	92	46	•
Levaniškis	89	20,8	89	60	30	Elmininkų eksp. ūkis	90	27,3	67	58	•
M. Melnikaitės	75	16,4	75	71	•	RAJONE:	84	20,3	88	55	54
„Nevežis“	100	18,1	93	95	•	Anykščių informacinė skaičiavimo stotis					
„Pirmyn į komunizmą“	82	23,5	87	71	59	* — neturi plano					

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Pastangos duoda savo vaisius

Eiliniame savo posėdyje rajono eismo saugumo komisija iš klausė Surdegio kolūkio vadovų informaciją, kaip vykdomas šios komisijos nutarimas eismo saugumo stiprinimo klausimu Surdegio kolūkyje. Buvo pažymėta, kad pastaruoju metu Surdegio kolūkyje teigiamai poslinkiai. Žymiai suaktyvėjo ūkio eismo saugumo komisijos darbas, dažniau su varuotojais ir mechanizatoriais rengiami pokalbiai, kuriuose aptariama, kaip mechanizatoriai laikosi darbo drausmės, eismo taisyklių reikalavimų, nagrinėjami ūkio mechanizatorių įvykdyti eismo taisyklių pažeidimai, o taip pat avarijos ir jų priežastys. Sustiprinus mechanizatorių auklėjamąjį darbą ir eismo kontrole ūkio keliuose, žymiai sumažėjo eismo taisyklių pažeidimų. Ūkyje ir toliau aktyvėja saugaus eismo komisijos ir liaudies draugovės darbas. Ypač sustiprinta kova prieš mechanizatorių gir-tavimą.

Posėdyje taip pat išklau-sytas Svėdasų kolūkio vyr. inžinieriaus M. Ceršaus pranešimas apie tai, kaip šiame kolūkyje rūpinamasi eismo saugumu. Ir M. Cerš-

kus, ir posėdyje pasisakę ra-jono saugaus eismo komisi-jos nariai A. Puzinas, S. Je-sevičius, J. Baltranas ir kt. pažymėjo, kad šiais metais Svėdasuose žymiai sustiprėjo eismo drausmė keliuose. Per pirmąjį šių metų pusmetį VRS valstybinės autoinspek-cijos darbuotojai sulaukė tris-kart mažiau šio ūkio dar-buotojų, kurie vairavo trans-porto priemones neblaivūs, negu pernai per tą patį lai-ką. Žymiai mažiau šiame svėdasiečiai padarė ir kitų eismo taisyklių pažeidimų. Tas rodo, kad ūkio ir me-chanizatorių vadovai, visuo-meninės organizacijos, eismo saugumo komisija dirba aktyviai ir kruoptingiau, bendromis pastangomis vis efektyviau sugeba užkirsti kelią eismo taisyklių pažeidimams. Tačiau esama ir nemaža trūkumų. Iki šiol dalis trak-torių laikoma mechanizatorių

kiemuose. Nėra įrengto eis-mo saugumo kambario. Ne visi atsitikimai, kai svėda-siečiai buvo sulaikyti už eis-mo taisyklių pažeidimus, ap-svarstyti eismo saugumo ko-misijos posėdyje ar mecha-nizatorių susirinkime.

Savo nutarimu rajono eis-mo saugumo komisija iš es-mės teigiamai įvertino Svė-dasų kolūkio valdybos ir eis-mo saugumo komisijos dar-bą ir įpareigojo artimiausiu metu pašalinti dar esamus trūkumus.

Be to, komisija apsva-rtė reidą „Atsargiai, vaikai!“ priemonių plano vykdymo eigą, išklause šiuo klausimu Liaudies švietimo skyriaus inspektoriaus H. Cek-Cegio informaciją, nurodė j būtinumą pirmomis mokslo metų dienomis užtikrinti jaunųjų eismo inspektorių budėjimą prie Anykščių, Kavarsko, Troškūnų ir Svėdasų vidu-rinių mokyklų, nuo pat moks-lo metų pradžios mokyti vai-kus eismo taisyklių, diegti jiems saugaus eismo įgū-džius.

Posėdyje taip pat buvo patvirtintas perspektyvinis priemonių planas eismo sau-gumui Anykščių mieste ir rajone sustiprinti.

P. Algėnas,
K. Janulionis

Redaktorius ST. VINCIONAS

JANINAI VAITIEKONIENAI
Tegu nuosirdūs užuo-jautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mi-rus mylimam tėveliui.
Socialinio aprūpinimo skyriaus darbuotojai

VANDAI DAGIENAI
Gilaus liūdesio valan-dą, mirus mylimai mam-tei, reiškiamo nuosirdžią užuojautą.

Anykščių rajono ry-šių mazgo „Sąjungl-nės spaudos“ sky-riaus darbuotojai ir pirminė partinė orga-nizacija

Tragiškai mirus **ALBI-NUI BARANAUSKUI**, nuosirdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuo-sius.

Elektros tinklų me-chanizmų vairuotojai ir remontininkai

Dėl tragiškos **ALBINO BARANAUSKO** mirties nuosirdžiai užjaučiame velionio šeimą ir arti-muosius.
Jankauskai, Puodžiū-nai, Diliai, Gražiai, Bidlauskai

Nuosirdžiai užjaučiame **PETRA VIEDERĮ** dėl jo brangaus tėvelio mirties. Ramybės g-vės namo Nr. 5 IV-tos laipti-nės gyventojai

ALDONAI PUPELIENAI
Nuosirdžiai užjaučiame, staiga netekus mylimo brolio.

Anykščių rajono cent-rinės ligoninės chi-rurginio skyriaus dar-buotojai

VANDAI DAGIENAI
Nuosirdžiai Jus užjau-čiame dėl brangaus žmo-gaus — mamytės mirties ir liūdimu kartu.
G. Mozūrienė, L. ir S. Plvoriūnai

PETRUI VIEDERIUI
Reiškiamo nuosirdžią užuojautą, mirus myli-mam tėveliui.
Anykščių kultūros rū-mų choristai

Reikalavimai

Ukmergės KMMK sta-to-muose objektuose Anykščių rajone reikalingi šaltkalviai-santehnikai, suvirintojai du-jomis ir elektra. Mokamas akordinis-premijinis atlygi-nimas. Dirbantieji metų bė-gyje bus aprūpinami butais.
Kreiptis: Anykščių KMMK, telefono Nr. 5-19-92, nuo 8 iki 8,30 val. į A. Kazanavi-čių arba Ukmergės KMMK, Antakalnio g-vė Nr. 60, tele-fono Nr. 5-11-69.

Viršininkas

Molėtų rajono Alantos tarybinis ūkis-techniku-nas tęsia moksleivių pri-ėmimą į zootechnikos ir augalų apsaugos agrono-mo specialybes.
Priimami asmenys, tu-rintys aštuonmetį ir vi-durinį išsilavinimą.
Direktorius

VYTUI BURKSAICIUI
Nuosirdžiai Jus užjau-čiame dėl brangios sesers mirties.
Bendradarbiai

ANGELEI SRIUBIENAI
Gilaus skausmo valan-dą, mirus brangiam tėve-liui, nuosirdžiai Jus už-jaučiame.

Cerniachovskio kol-ūkio Pašilų lauklinin-kystės brigados mo-terys ir brigadininkas

VANDAI DAGIENAI
Su Tavimi dalinomės džiaugsmais ir rūpesčiais. Leisk pasidalinti tuo be-galiniu skausmu, kurį su-kėlė mylimos mamytės mirtis.
Ona Dapšytė, Zita Apeikienė

RAŠYKITE IR SKAMBINKITE

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского район-ного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi-ti švina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.267 Užsak. Nr. 1339